

## 19. niedziela po Trójcy Świętej – Święto Żniw

**Główna myśl: Bądź wdzięczny**

**Tekst: 2 Kor 9,15**

**Rt 1,2**

**Wiersz:** Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego. (2 Kor 9,15)

**Propozycja piosenki:** „Dziękuję Ci, Ojcze” w: śpiewniczek „Najpiękniejsze o Jezusie”, wyd. Augustana, nr 8.

**Cele:**

- Dziecko wie czym jest Dzięczynne Święto Żniw
- Dziecko poznało historię Rut, która troszczyła się o Noemi
- Dziecko zostało zachęczone, by dziękować Bogu za Jego dary

---

### I. Wstęp

#### Od ziarna do chleba

Pomoce: Biblia, kłos, słoik z ziarnami pszenicy, naczynie z mąką, chleb

Przebieg:

Propozycja dla dzieci z grupy młodszej:

Witam was bardzo serdecznie w tę świąteczną niedzielę. Świąteczną, ponieważ dzisiaj obchodzimy Dzięczynne Święto Żniw. Po zebraniu plonów przyszedł czas, by podziękować Panu Bogu za to, że świeciło słońce, że zesłał deszcz w odpowiednim czasie i tyle, ile było trzeba. Dzięki temu owoce, warzywa oraz zboża dojrzały. Przypatrzmy się drodze, jaką musi przejść takie małe ziarenko (*osoba prowadząca pokazuje przyniesione ziarna*), by z niego można było zrobić mąkę, z której upiecze się chleb. (*osoba prowadząca pokazuje chleb*).

(*informacja dla osoby prowadzącej: etapy powstawania chleba – od ziarenka do bochenka – można odpowiednio zilustrować ruchami. Patrz poniżej propozycja*)

- Na początku siejemy ziarna, które spadają na ziemię (*osoba prowadząca najpierw pokazuje ziarenka, następnie wszyscy pokazują jak sieje się zboże*);
- Słoneczko na nie świeci, a deszczyk na nie pada (*wszyscy wyciągają wysoko do góry rękę, która symbolizuje słońce. Gdy jest mowa o deszczu, wtedy obie ręce z szybko poruszającymi się palcami opuszczamy w dół*)
- Ziarenka zaczynają kiełkować (*wszyscy kucają, a potem powoli wstają*)
- Z ziarenek rośnie łodyga, listki, kłos z ziarnami, który dojrzewa w słońcu (*osoba prowadząca pokazuje kłos, następnie wszyscy stoją z podniesioną do góry głową, która symbolizuje dojrzały kłos*)
- Gdy ziarna są już suche i twarde, można rozpocząć żniwa. Przyjeżdża kombajn i młóci zboże (*wszyscy rękami kręcą tzw. młynek – pokazując pracę kombajnu*)
- Potem ziarno trafia do młyna, do zmielenia. Tam powstaje mąka. (*osoba prowadząca pokazuje mąkę, następnie wszyscy wykonują rękami ruchy mielenia*)
- Z wody, zakwasu, soli, czasem różnych ziaren i przede wszystkim mąki, piekarz zagniat ciasto (*wszyscy wykonują rękami ruchy mieszania i zagniatania ciasta*)
- Z wyrobionego ciasta formułuje się bochenki. Tak przygotowane ciasto piekarz wkłada do gorącego pieca, żeby się piekło (*wszyscy naśladują wkładanie bochenka do pieca*)
- Upieczony, pachnący chleb wyjmuje się z pieca. Takie bochenki, czasem jeszcze ciepłe trafiają na półki w sklepach i piekarniach (*wszyscy pokazują jak wyjmują z pieca chleb, następnie osoba prowadząca pokazuje przyniesiony chleb*) Oto cała droga od małego ziarenka do smacznego bochenka chleba.

### Propozycja dla dzieci z grupy starszej:

Witam was bardzo serdecznie w dzisiejszą świąteczną niedzielę. Czy ktoś z was wie, dlaczego świąteczną? (*odpowiedzi dzieci*) Dziś jest Święto Żniw, a dokładniej Dziękczynne Święto Żniw. Po zebraniu plonów, jest czas, by podziękować Panu Bogu za to, że dał słońce, zesłał deszcz w odpowiednim czasie i tyle, ile było trzeba, żeby owoce oraz zboża dojrzały. Pan Bóg sprawił, że z tych małych ziarenek zboża (*osoba prowadząca pokazuje słoik z ziarnami*) wyrósł taki kłos pełen ziaren. (*osoba prowadząca pokazuje kłos zboża*). Później ziarna zostały zmielone na mąkę, (*osoba prowadząca pokazuje naczynie z mąką*) a z mąki został upieczony chleb (*osoba prowadząca pokazuje chleb*)

### Podsumowanie:

Popatrzcie, tak długa jest droga do tego, żeby z ziaren powstał pyszny chleb (*osoba prowadząca ponownie pokazuje na położone na stole kłosa, ziarno, mąkę i chleb*) Dlatego możemy Panu Bogu za to dziękować, mówiąc tak jak apostoł Paweł: „Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego.” (2 Kor 9,15)

Mamy wiele powodów, by dziękować Panu za Jego dary, które nam daje. Tak jak nasza dzisiejsza bohaterka, która była pomocna i okazywała wdzięczność. Kim była? Za moment wszystko się wyjaśni.

## **II. Szkołka**

Pomoce: Biblia, prezentacja do opowiadanej historii

(*informacja dla osoby prowadzącej: można skorzystać ze zdjęć z poniższych stron:*

[www.freebibleimages.org/illustrations/ruth-1/](http://www.freebibleimages.org/illustrations/ruth-1/)

[www.freebibleimages.org/illustrations/ruth-2/](http://www.freebibleimages.org/illustrations/ruth-2/) )

### Przebieg:

- 1. Rut idzie z Noemi** – czekała ją daleka droga, do obcego kraju. Ona jednak była zdecydowana, żeby tam iść. Kto i gdzie miał iść? Tego zaraz się dowiemy. Tą odważną dziewczyną była Rut. To ona opuściła swój dom rodzinny – Moab, kraj, w którym żyła – żeby udać się do Betlejem ze swoją teściową, czyli mamą męża, o imieniu Noemi. (*osoba prowadząca może pokazać drogę Rut, wykorzystując mapę, którą można znaleźć w prezentacji*) Noemi odsyłała ją jednak do domu, żeby wróciła do miejsca skąd pochodzi. Usłyszała jednak od Rut: „Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie; albowiem dokądkolwiek ty pójdziesz i ja pójdę; gdzie ty zamieszkaż i ja zamieszkaż; lud twój – lud mój, a Bóg twój – Bóg mój.” (Rt 1,16) Rut dokonała wyboru, nie wróciła do swojego kraju, lecz poszła z Noemi, którą tak bardzo pokochała.
- 2. Rut troszczy się o Noemi** – chociaż głód w Betlejem się skończył, Noemi i Rut ciągle nie było łatwo. Nie miały żadnych środków do życia, nie miał też się nimi kto zaopiekować, dlatego dalej cierpiały głód. Martwiły się, jak sobie poradzą. Jednak Rut postanowiła troszczyć się o Noemi. Codziennie chodziła na pole, bo był czas żniw. Tam zbierała kłosa, które zostawiali żeńcy, czyli ludzie, którzy kosili zboże. Czy ci żeńcy byli niedbali i nie zabierali wszystkiego do domu? Nie! Oni celowo pozostawiali część kłosów na polu, żeby biedni ludzie mogli przyjść i zbierać ziarna na chleb. To, co robili żeńcy było zgodne z prawem ludu izraelskiego, czyli z tym co Pan Bóg nakazał Izraelitom. Prawo to nakazywało troskę o osoby biedne i samotne. Jak dobrze, że ci ludzie byli posłuszni Panu Bogu! Dzięki nim, Rut troszczyła się o Noemi, a ta była jej za to wdzięczna.

## **III. Zakończenie**

Pan Bóg błogosławił Rut za jej wierną i wytrwałą pracę oraz troskę o Noemi. On troszczył się też o nie poprzez to, że miały co jeść. Pan Bóg troszczy się o nas także dzisiaj. Możemy to widzieć każdego dnia. Nie tylko poprzez to, że mamy co jeść, ale dając nam dach nad głową, ubrania, kochających rodziców, dobrych kolegów i fajne koleżanki. Macie jeszcze jakieś pomysły, w jaki sposób Pan Bóg troszczy się o nas? (*odpowiedzi dzieci*) Dziękuję. Dziś jest szczególny dzień, Dziękczynne Święto Żniw, w którym koncentrujemy się na dziękowaniu Panu Bogu za to jak wspaniale troszczy się o nas. Teraz będzie na to specjalny czas. Proszę, żeby każda i każdy z was

pomyślał sobie o jednej rzeczy lub osobie, za którą chce Panu Bogu podziękować. Czy wszyscy mają już pomysły? Teraz proszę was o powstanie, złożenie dłoni i zamknięcie oczu. W modlitwie cichej lub głośnej, będziemy mieli teraz szansę na powiedzenie Panu Bogu „dziękuję” za różne sposoby, w jakie troszczy się o nas. Ja zakończę ten czas głośną modlitwą. (*czas na modlitwę*) Dzisiejszy dzień ma nas zachęcić do wdzięczności Panu Bogu w każdym kolejnym dniu tego tygodnia i w każdym następnym. Mam nadzieję, że po dzisiejszej szkółce słowo „dziękuję” będzie bardzo często pojawiać się, gdy będziemy rozmawiać z Panem Bogiem.

### 1. Wiersz biblijny

„Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego.” 2 Kor 9,15

Pomoce: 7 narysowanych na papierze bochenków chleba z poszczególnymi słowami wiersza:

Na pierwszym: Bogu

Na drugim: niech będą

Na trzecim: dzięki

Na czwartym chlebie: za niewysłowiony

Na piątym: dar

Na szóstym: jego

Na siódmym: 2 Kor 9,15

Przebieg:

#### Wy tłumaczyć wiersz

Wiersz, którego dzisiaj będziemy się uczyć pasuje jak najbardziej do Dzięczynnego Święta Żniw. „Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego. 2 Kor 9,15”

Wiersz ten mówi o tym, że mamy Panu Bogu dziękować za niewysłowiony dar Jego. Niewysłowiony, czyli niedający się wyrazić za pomocą słów. To dar wielki, ogromny, niesamowity, niepojęty. Jednym z takich darów jest sam Pan Jezus, który przyszedł na ziemię, żeby umrzeć za grzechy każdego z nas. Dzięki wierze w Niego, nie musimy bać się kary za grzech, ale cieszyć się nadzieją życia w niebie. Pan Jezus jest więc tym, za którego możemy dziękować. Oprócz Niego, jestem pewn(a)(y), że każdy z nas ma wiele powodów, za które może podziękować Panu Bogu. Jakie dary otrzymaliśmy i otrzymujemy od Pana Boga? (*odpowiedzi dzieci*) Każdego dnia otrzymujemy tyle różnych darów, za które powinniśmy dziękować. Czy dziękujesz Panu Bogu za nie? Przeczytajmy wiersz wszyscy głośno.

*(informacja dla osoby prowadzącej: można poprosić 7 ochotników, którzy będą trzymać papierowe chleby z zapisanym wierszem. Najpierw wiersz czytamy głośno wszyscy razem. Potem wskazujemy wybrany papierowy chleb, którego przednia część, z napisem, powinna zostać zasłonięta. Taką czynność – powtarzanie wiersza i wybór bochenka, które powinien zostać odwrócony – powtarzamy kilkakrotnie)*

### 2. Prace plastyczne

**A. Plakat: Dziękuję Ci Boże za...** – propozycja dla dzieci z grupy młodszej

Pomoce: małe kartki, kredki, klej, duży arkusz papieru, na którym zapisane są duże słowa: DZIĘKUJĘ CI PANIE BOŻE ZA...

*(informacja dla osoby prowadzącej: przed spotkaniem należy napisać na dużym arkuszu papieru: DZIĘKUJĘ CI PANIE BOŻE ZA: ... )*

Przebieg:

- poprosić, by dzieci narysowały na kartkach, które za chwilę otrzymają to, za co chcą Panu Bogu podziękować
- rozdać dzieciom małe karteczki i kredki
- dzieci wykonują swoje prace
- gotową pracę przyklejają na plakat z napisem DZIĘKUJĘ CI, PANIE BOŻE, ZA...

**B. Mogę dziękować za...** – propozycja dla dzieci z grupy starszej

Pomoce: lista (patrz załącznik: 19. niedziela po Trójcy Świętej \_załącznik nr 1 \_szablon pracy plastycznej \_grupa starsza) ołówek

Przebieg:

- wytłumaczyć zadanie, które będzie trzeba wykonać – obok każdej litery alfabetu znajdującej się na otrzymanej karcie, należy zapisać słowo rozpoczynające się na daną literę, które ma przypominać dzieciom o tym, za chęć dziękować Panu Bogu
- każdy otrzymuje załącznik nr 1, ołówek
- uczestnicy wypełniają tabelę

*(informacja dla osoby prowadzącej: ćwiczenie to dobrze jest wykonać samemu w domu nie tylko po to, aby mieć propozycje słów do każdej litery alfabetu lecz również, aby samemu zastanowić się nad powodami do okazywania Bogu wdzięczności za Jego troskę)*